

London Live – azaz csökkentheti-e a nyelvtanár munkahelyi szorongását egy kéthetes továbbképzés nyelvterületen?

Várakozással és némi aggodalommal tekintettem Erasmus+ program által támogatott szakmai fejlődésem elébe. A munkavégzés során elszenvedett szorongás egyébként lételemünk, mely még tudományos kutatás tárgyát is képezi – nemrég volt tanítványom diplomamunkájához töltöttem ki erről kérdőívet: Language Teaching Anxiety. Valóban! Folyamatosan ott a kétely, hogy elég szépen mondom-e, választékosan, nyelvtanilag helyesen, stilisztikailag megfelelően, ráadásul minden nap felbukkan valami, amit még sosem láttam, s az is biztos, hogy egy anyanyelvi „ötödikes” jobban beszél angolul!

A kurzus címe „Modern British Culture” volt, nem véletlenül! Bár az angol nyelvet akár az érintett kultúrák megkerülésével is lehetséges tanítani, meggyőződésem, hogy nem érdemes, legyen szó bár ifjakról, vagy kezdőkről. Iskolánk két tanítási nyelvű programjában pedig célnyelvi civilizáció tantárgy is szerepel, mely tanulmányokat akár egy angol nyelvű érettségi vizsga is megkoronázhat. A tanfolyam tematikája jól igazodott az általunk tanított témákhoz, már csak az volt a kérdés, mennyire reális a felkínált bőség kimerítése 10 nap alatt. Ez a mi a hétköznapjainkban is állandó kihívást jelent, hogy pontosan mit, milyen részletességgel, illetve módszerrel tanítsunk, középiskolás fokon.

Láthatóan jó kedvvel kooperálunk!

Tanár létünkre ritka alkalom, hogy anyanyelvi környezetben gyűjtünk tapasztalatot. Ennek egyik színhelye az ott tartózkodásom alatt a szállásom volt, ahol a nyugalmazott rendőr hölgy készséges beszélgetőpartnernek bizonyult. A kurzus vezetője, Jilly angol, a társaim pedig bolgár, japán, lengyel, magyar, német és olasz

nemzetiségűek voltak. Első hallásra kihívásnak tűnhet, ennyi tapasztalt hóhér akasztása, de a résztvevők kiválóságát is mutatta, hogy milyen kooperatív, kíváncsi diákokká tudtak válni pillanatok alatt.

Miközben a tanárok habitusában van valami egyetemes, amire jó újra-és újra rácsodálkozni, a beszélgetések során előbukkanó kulturális különbségek tovább színesítették a programot. Az is tanulságos volt számomra, mennyire kevésbé ismerjük a saját szomszédainkat, nem használjuk ki a közös nyelv által kínált lehetőségeket, illetve földrajzi közelséget. Nagyon inspiráló volt hasonló elhivatottsággal, örömmel és nehézségekkel bíró emberekkel együttműködni.

A véleménykülönbség is része az órai diskurzusnak – itt a terem hőmérsékletét értékeltük eltérő módon

Tanárunk jól kiválasztott szövegekkel, változatos formában, rengeteg módszertani ötlettel oktatott. Diákként először tapasztaltam meg a kooperatív módszerek élményét, hatását. Ezeket nyelvórákon előszeretettel alkalmazom, de civilizációs órákon inkább a frontális oktatás irányába hajlottam. Ilyenkor jellemzően arra hivatkozunk, hogy kevés az idő és így több információ hangozhat el, miközben a hatékonyság nem nő.

London kimeríthetetlen kulturális lehetőségekhöz juttatott bennünket a tanfolyam keretein belül és kívül. Szerencsésnek találtam, hogy a program részeként olykor a helyszínen tanulmányozhattuk az aktuális témáinkat, úgymint brit tudósok – a Darwin házban, emberi jogok - Kenwood House, szociális ellátások - Foundling Múzeum.

A lelkes önkéntesek Darwin kísérleteit a hűsevő növényekkel is újjáélesztették

A Brexit is téma volt, és közép-európai fejjel arra számítottam, hogy esetleg egy létező hivatalos álláspontot fogunk hallani. Nos, tavaly augusztusban ilyen még nem létezett, sőt napról napra újabb hírek láttak napvilágot, miközben nőtt a bizonytalanság. Egy kurzustársunk azt is felvetette, vajon a kilépés után a brit kultúra jelentősége mennyiben fog változni Európában?

Az utánzás a tanulás egyik módja. (A tanárunk kedvence hal mellé a tankönyvekben nem említett borsópürét rendelte.)

Ez az óra sem volt tankönyv ízű!

Zárásként, a címben feltett kérdésre szeretnék válaszolni. Igen, a nyelvtanár magabiztossága jelentősen nőhet egy anyanyelvi környezetben elvégzett kurzus során, ugyanis:

1. A saját bőrén tapasztalhatja, mennyire tölti be funkcióját a nyelvtudása.
2. Átéletheti, hogy az interaktivitás a kultúra oktatásában is szükségszerű, hiszen egy jól kiválasztott szemelvénnel és módszerrel a „kevesebb, több” elve remekül érvényesülhet.
3. Kollégákkal találkozni és tapasztalatot cserélni nagyon inspiratív.
4. Végül, de nem utolsó sorban, a rengeteg kulturális élmény élvezete közben teljesen megfeledkezik arról, hogy ő egyébként egy stresszes nyelvtanár.